

Muziką studijuojantis vilkaviškietis nori jos mokytį vaikus

RENKAMĖS ATEITĮ

Iš kultūros renginių scenų vilkaviškiems pažįstamas saksofonininkas Kęstutis Malskis be muzikos neįsivaizduoja savo gyvenimo. Su ja savo ateitį siejantis vaikas už šį pomėgį dėkingas savo šeimai.

Nuo mažų dienų

Vilkaviškio muzikos mokykla, jaunimo pučiamųjų instrumentų orkestras, vokalinė studija „Akimirka“ – tai tik kelios vietos, kur gabūs mūsų rajono vaikai ir jaunuoliai lavina muzikinius sugebėjimus. Kęstutis išbandė jas visas, nes muzikinį kelią pradėjo labai anksti ir ši veikla jam neliko vien hobiu.

– Į muzikos kelią mane atvedė visa šeima, bet didžiausią iniciatyvą rodė mama ir brolis, – sakė K. Malskis. – Mama mane dar visai mažą nuvedė į Vilkaviškio muzikos mokyklą, ten ir prasidėjo mano muzikos pažinimo kelias.

Muzikos mokykloje Kęstutis grojo akordeonu ir pianinu, dar besimokydamas dainavo Editos Linkevičienės vadovaujamoje vokalinėje studijoje „Akimirka“ ir klausytojus žavėjo skambiu vaikišku balsu. Baigęs muzikos mokyklą vilkaviškietis nuo muzikos nenutolo – brolis Kęstutį paskatino mokytis groti saksofonu, tad pradėjo lankytį Sauliaus Mickevičiaus va-

▲ Kęstučiui Malskiui muzika – tarsi kita kalba, kuria jis gali išreikšti save.

Asmeninio albumo nuotr.

dovaujamo Vilkaviškio jaunimo pučiamųjų instrumentų orkestro repeticijas.

– Šis kolektyvas man suteikė be galo daug patirties. Supratau, kad saksofonas man labai patinka, todėl šeimos ir mokytojų paskatintas toliau mokytis muzikos įstojau į Kauno Juozo Gruodžio konser-

vatoriją, – pasakojo Kęstutis.

Sužavėjo saksofonas

Besimokydamas konservatorijoje vilkaviškietis dar labiau susižavėjo muzikavimu, tad ją baigęs norėjo tobulinti gebėjimus ir stojo į Vytauto Didžiojo universiteto Muzikos akademiją. Vilkaviškietis juokavo, kad jo, kaip muzikanto, kelią gerai apibūdintų lietuviška patarlė: „Kuo toliau į mišką, tuo daugiau medžių.“ Mat gilindamasis į muziką jis vis labiau supranta, kad atrado savo pašaukimą.

Ko gero, taip ir turėjo būti, nes augęs su muzika be jos savo gyvenimo dabar net įsivaizduoti negalėtų.

– Muzika – labai sudėtingas dalykas, kuriam reikia skirti visą save ir be proto daug laiko. Aš nuo pat mažens augau muzikos apsuptyje, man patinka jos klausytis, dar labiau patinka atlikti, mokytis. Tai lyg kita kalba, kuria galime išreikšti save, atsipalaiduoti, nesivaržyti. Todėl kitame kelyje savo ateities tiesiog nematau, – kalbėjo K. Malskis.

Šiuo metu Kęstutis dar studijuoja Vytauto Didžiojo universiteto Muzikos akademijoje. Jo specialybė – atlikimo menas (džiazo saksofonas). Jaunasis muzikantas teigia, jog studijos – itin įdomios, dėstytojai – jauni, kūrybingi, visada pasirenę padė-

ti, atsakyti į visus rūpimus klausimus. Kolegos studentai – tikri bendraminčiai, todėl visi dalijasi patirtimi, duoda vieni kitiems patarimų, kartu groja.

– Universiteto atmosfera – labai jauki, nuo pat pirmų dienų visi jaučiamės savo rogėse. Žinote posakį „Susirask mėgstamą darbą ir nereikės tau dirbti“? Tai šiuo atveju jis apie mane, – džiaugėsi vilkaviškietis saksofonininkas.

Vertinga patirtis

Kęstutis nuo mokyklos laikų grojo įvairiuose renginiuose, o kai išvyko studijuoti, galimybių pademonstruoti savo talentą scenoje dar labiau padaugėjo.

Vaikinas teigia, jog kiekvienas renginys – neeilinis ir savaip įdomus, suteikiantis atlikėjams daug patirties.

Vis dėlto viena iš įdomiausių patirčių Kęstutis įvardija muzikavimą „Punto Jazz palėpėje“ Kaune. Tai muzikinė erdvė, kurioje žiūrovai gali tapti muzikantais – reikia pakilti nuo savo staliuko ir prisijungti prie atlikėjų scenoje.

– Nors studijuodamas patirties įgauni labai daug, tačiau didžiausia – groti su draugais, kolegomis, kai privalai įsiklausyti į kitą muzikantą ir pajauti, ką jis grodamas nori pasakyti, kada laikas perimti iš jo mintį ir ją toliau plėtoti, – muzikine patirtimi dalijosi K. Malskis.

Baigęs universitetą Kęstutis norėtų būti muzikos mokytoju, todėl Vytauto Didžiojo universitete studijuoja ne tik džiazo Muzikos akademijoje, bet ir pedagogikos specialybę Švietimo akademijoje.

– Per pamokas savo mokiniams norėčiau leisti suprasti ir pajauti muziką, o ne tik ją „įkalti“. Be mokytojo darbo, norėčiau tapti orkestro vadovu. Tai taip pat be galo įdomus ir daug patirties suteikiantis darbas, – ateities planus atskleidė muzikantas.

Morta INKRATAITĖ